

ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายในเครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏ

Problems and Legal Obstacles in the Rajabhat University Network

ภาคิน โชติเวศย์ศิลป์ | Phakin Chotewetsine

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, ประเทศไทย;
Faculty of Humanities and Social Sciences, Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University, Thailand.

ลือร হাসาสน์ศรี* | Sion Hasadsri

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, ประเทศไทย;
Faculty of Education, Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University, Thailand.

*Corresponding author email: sion.hasadsri@gmail.com

Abstract

This paper is a synthetic research paper. The objective of this paper is to study the problems and legal obstacles in the Rajabhat University network by synthesizing documents from 1994 - 2022 that have been published and appeared in online databases, electronic databases, and the Internet by searching for 50 titles and passing the synthesis criteria 25 stories. The results of the study revealed that there were 7 problems: 1) the judgment of the Supreme Administrative Court in the case of Rajabhat University rector's age, 2) upgrading the status of Rajabhat University to a juristic person, 3) the use of online social networks, 4) organizing student activities, 5) providing research protection, 6) copyright ownership in thesis that are a part of the study, and 7) personnel management according to good governance principles. There are suggestions that need to be improved are to study the relevant laws, ordinances, announcements and regulations in order to manage the university efficiently, to train people to understand about the laws on the use of social networking sites continuously, to create a systematic user manual, to support the sufficient budget, to educate students in organizing activities that are contrary to the regulations of student activity organization, to regulate the laws strictly, to appoint committees to screen academic researches of personnel and student's thesis by adding to the program to review before publishing, to plan a risk management, to manage the administration, and to perform according to the laws and regulations.

Received: February 21, 2023 Revised: June 9, 2023 Accepted: June 30, 2023

<https://doi.org/10.14456/husoaru.2024.4>

Keywords: Legal Problems, Legal Obstacles, Rajabhat University Network

บทคัดย่อ

บทความวิจัยเชิงสังเคราะห์เอกสารนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคกฎหมายในเครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยการสังเคราะห์เอกสารตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537 - 2565 ที่ตีพิมพ์และปรากฏในฐานข้อมูลออนไลน์ ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ และอินเทอร์เน็ตที่ได้จากการสืบค้นจำนวน 50 เรื่อง และผ่านเกณฑ์การสังเคราะห์ จำนวน 25 เรื่อง ผลการศึกษาพบว่า มีปัญหา 7 ด้าน ได้แก่ 1) ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายพิพาทศาลปกครองสูงสุดกรณีอายุของอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ 2) ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายการยกฐานะมหาวิทยาลัยราชภัฏให้เป็นนิติบุคคล 3) ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ 4) ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายการจัดกิจกรรมนักศึกษา 5) ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายในการให้ความคุ้มครองงานวิจัย 6) ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายเกี่ยวกับความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนิพนธ์ที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา และ 7) ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายการบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาล สำหรับข้อเสนอแนะที่ต้องนำไปปรับปรุง คือ ควรศึกษากฎหมาย พระราชบัญญัติ ประกาศ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การบริหารจัดการมหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรมีการจัดฝึกอบรมให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์อย่างต่อเนื่อง จัดทำคู่มือการใช้อย่างเป็นระบบ ควรมีการสนับสนุนงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสม และให้ความรู้แก่นักศึกษาในการจัดกิจกรรมที่ขัดต่อข้อบังคับว่าด้วยการจัดกิจกรรมนักศึกษา ควรมีข้อกำหนดกฎหมายอย่างเคร่ง และควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองผลงานวิจัยทางวิชาการของบุคลากร วิทยานิพนธ์ของนักศึกษาและนำเข้าโปรแกรมตรวจสอบก่อนการเผยแพร่ ควรมีการวางแผนการบริหารความเสี่ยง มีการบริหารงานและการปฏิบัติงานที่เป็นไปตามข้อกำหนดที่กำหนด

คำสำคัญ: ปัญหากฎหมาย, อุปสรรคกฎหมาย, เครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏ

บทนำ

การศึกษาเป็นระบบหนึ่งของทุกสังคมประเทศชาติที่เชื่อว่าเป็นการยกระดับคุณภาพของชีวิตในประชากรของประเทศนั้น ๆ ระบบดังกล่าวต้องเกี่ยวเนื่องกับการวางแผนด้านนโยบายของรัฐบาล กระทรวง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับระบบการศึกษา บุคลากรที่หลากหลาย ความรู้ความสามารถและทักษะวิชาชีพ งบประมาณในจำนวนมหาศาลของรัฐบาลที่ต้องทุ่มเทกับระบบดังกล่าว โดยคาดหวังว่าการศึกษาสามารถขับเคลื่อนระบบต่าง ๆ ของประเทศได้อย่างราบรื่น ผู้นำของประเทศทั่วโลกมีภารกิจหลักคือทำให้การสนับสนุน ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลต่อคุณภาพของการศึกษาที่รัฐต้องจัดสรรให้กับระบบดังกล่าว หลากหลายปัญหาและคำถามที่เมื่อเกิดปัญหาต่าง ๆ ของสังคมต่างก็มีคำถามไปยังหน่วยงานการศึกษา สถานศึกษา รวมถึงรัฐมนตรีที่ต้องเกี่ยวข้องโดยตรงกับการศึกษาและผู้นำสูงสุดของประเทศที่มีอาจปฏิเสธในข้อเท็จจริง มหาวิทยาลัยราชภัฏหลายแห่งก่อกำเนิดมาจากโรงเรียนฝึกหัดครู สถาบันราชภัฏและมาเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏโดยมีพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 โดยมีทั้งหมด 70 มาตรา ได้ประกาศใช้ตั้งแต่วันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2547 เป็นแบบหรือทางเดินเพื่อไปสู่เป้าหมายสำคัญ ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 กำหนดว่า มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษามีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม สำนึกในความเป็นไทย การผลิตบัณฑิตดังกล่าว ต้องให้มีจำนวนและคุณภาพสอดคล้องกับแผนการผลิตบัณฑิตของประเทศ (เฉลิมพล พลมุข, 2562) แต่ยังพบปัญหาและอุปสรรคกฎหมายการดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ (สมคิด เลิศไพฑูรย์, 2563, น.14) ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายการยกฐานะมหาวิทยาลัยราชภัฏให้เป็นนิติบุคคล (เจนพล ทองยี่น, 2555, น.87) ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายในการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ภายใต้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พุทธศักราช 2560 (อนุสรฯ คนชะ และคณะ, 2564, น.30) ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายการจัดกิจกรรมนักศึกษา (กิตติภพ รักษาราษฎร์, 2561, น.157) ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายในการให้ความคุ้มครอง (เยาวเรศ นกศิริ, 2557, น.56) ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายเกี่ยวกับความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนิพนธ์ที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา (นริศวรร คำเจริญ, 2560, น.1214) ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายการบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาล (วรรณรุจิ ยันทะแย้ม, 2564, น.197)

นอกจากนี้ปัจจุบันสภาพปัญหาอุดมศึกษาไทยและความท้าทายในอนาคตยังขาดการพัฒนากำลังคนที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงความท้าทายในอนาคต การศึกษาขาดการส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ การแข่งขันและมาตรการกีดกันทางการค้าโลก แนวโน้มเศรษฐกิจและการขับเคลื่อนในอนาคต แนวโน้มแรงงานในภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการท่องเที่ยว ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและยุคดิจิทัล ปัญหาขาดระบบบริหารจัดการที่ดี หลักสูตรไม่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาไม่เป็นที่ต้องการ การสอนเน้นการบรรยายมากกว่าปฏิบัติ และงบประมาณที่สนับสนุนจำกัด (สัมพันธ์ ฤทธิเดช, 2565) อีกทั้งประสบกับวิกฤตปัญหาจำนวนนักศึกษาลดลงอย่างรวดเร็ว จนส่งผลกระทบต่อสถานะทางการเงินของมหาวิทยาลัยราชภัฏหลายแห่ง ปัญหาจำนวนนักศึกษาที่ลดลงอย่างรวดเร็วในมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากจำนวนประชากรที่ลดลงและค่านิยมทางสังคมต่อการศึกษาระดับปริญญาตรีที่เปลี่ยนแปลงไปของคนในสังคม และเป็นปัญหาเชิงโครงสร้างที่สั่งสมมานานจากความต้องการอัตรากำลังคนในช่วงที่หน่วยงานขยายตัวและปรับตัวเป็นมหาวิทยาลัยจากการเป็นวิทยาลัยครูและสถาบันราชภัฏเดิม (สำนักส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะบุคลากร, 2556, น.7) ปัญหาด้านผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย คือ ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏ คือ การขาดทักษะในการปรับตัวในด้านการเรียนในระบบอุดมศึกษา และการปรับตัวในรั้วมหาวิทยาลัย การขาดทักษะทางภาษาไทยที่ใช้ต่อยอดในกระบวนการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย และนักศึกษามีความรู้เดิมไม่เพียงพอกับการต่อยอดการเรียนในหลักสูตรนิติศาสตร์ (เอกฉัตร วิทย์อภิบาลกุล, 2561, น.632)

จากเหตุผลดังกล่าวจึงเป็นที่มาและความสำคัญของการวิจัยเชิงเอกสารเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคกฎหมายในเครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อเป็นข้อมูลและสารสนเทศวางแผนกำหนดนโยบาย วางแผนและการแก้ไขปัญหากฎหมายมหาวิทยาลัยราชภัฏให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และเป็นการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคกฎหมายการดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ
2. เพื่อเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคกฎหมายในเครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยสังเคราะห์เชิงเอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและอุปสรรคกฎหมายในเครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏ คือ เอกสารของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง บทความวิชาการ บทความวิจัย งานวิจัย วิทยานิพนธ์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537-2565 ที่ได้รับการตีพิมพ์และปรากฏในฐานข้อมูลออนไลน์ ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ และอินเทอร์เน็ต ตำราและวารสาร รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ 37/2560 พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 บทบัญญัติของกฎหมายพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2558 คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดได้พิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ ๓ 1221/2559 และคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด หมายเลขที่ อ.651/2561

แนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

แนวคิดที่ใช้ในการวิจัยเป็นแนวคิดในการสังเคราะห์เชิงเอกสารที่ผู้วิจัยสังเคราะห์สารสนเทศและจัดแบ่งประเด็นที่ได้เป็น 7 ด้าน คือ 1) ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายการดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ 2) ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายการยกฐานะมหาวิทยาลัยราชภัฏให้เป็นนิติบุคคล 3) ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายในการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ภายใต้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พุทธศักราช 2560 4) ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายการจัดกิจกรรมนักศึกษา 5) ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายในการให้ความคุ้มครองงานวิจัย 6) ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายเกี่ยวกับความเป็น

เจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนิพนธ์ที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา และ 7) ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายการบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาล

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยสังเคราะห์เชิงเอกสาร เอกสารที่ใช้ในการวิจัย คือ เอกสารของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง บทความวิชาการ บทความวิจัย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537 - 2565 ที่ได้รับการตีพิมพ์และปรากฏในฐานข้อมูลออนไลน์ ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ อินเทอร์เน็ต ตำรา และวารสาร มีการรวบรวมเอกสารระดับวิทยุภูมิ โดยสืบค้นเอกสารได้จำนวน 50 เรื่อง เป็นเอกสารที่ผ่านเกณฑ์การสังเคราะห์ จำนวน 25 เรื่อง

ผู้วิจัยตรวจสอบเอกสารตามแนวทางของ Scott (1990) ดังนี้ 1) ความจริง (Authenticity) เป็นเอกสารที่แท้จริง (Origin) เมื่อตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับผู้เขียนหรือหน่วยงานที่เขียนเอกสารต้องมีตัวตนจริงและมีความน่าเชื่อถือ 2) ความถูกต้องน่าเชื่อถือ (Credibility) เอกสารนั้นจะต้องไม่มีข้อมูลที่ผิดพลาด บิดเบือนหรือคลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริง 3) การเป็นตัวแทน (Representativeness) เอกสารที่พบ ต้องสามารถใช้แทนหรือเป็นแบบฉบับที่แทนเอกสารประเภทเดียวกันได้ และข้อมูลในเอกสารที่จะนำมาวิเคราะห์นั้นต้องเป็นข้อมูลที่เป็นตัวแทนของประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้ และ 4) ความหมาย (Meaning) เอกสารต้องมีความชัดเจนและเข้าใจได้ง่าย โดยพิจารณาข้อมูลในเบื้องต้นว่าเอกสารที่นำมาพิจารณามีข้อมูลใดที่เป็นนัยสำคัญหรือมีความหมายให้การวิจัย การตีความเอกสารบางประเภทจึงสามารถที่จะตีความทั้งในระดับที่เป็นข้อเท็จจริงและตีความข้อมูลที่เป็นนัยที่ซ่อนแฝงอยู่

สำหรับการสังเคราะห์เชิงเอกสารใช้วิธีการสังเคราะห์ข้อมูลจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ 37/2560 พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 บทบัญญัติของกฎหมาย พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2558 คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดได้พิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ ธ 1221/2559 คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด หมายเลขที่ อ.651/2561 วิจัย วิทยานิพนธ์ โดยการบรรยายเชิงพรรณาเรียงความตามกรอบตัวแปร 7 ด้าน ได้แก่ 1) ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายการดำรงตำแหน่งอธิการบดี

มหาวิทยาลัยราชภัฏ 2) ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายการยกฐานะมหาวิทยาลัยราชภัฏให้เป็นนิติบุคคล 3) ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายในการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ภายใต้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พุทธศักราช 2560 4) ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายการจัดกิจกรรมนักศึกษา 5) ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายในการให้ความคุ้มครองงานวิจัย 6) ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายเกี่ยวกับความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนิพนธ์ที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา และ 7) ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายการบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาล

สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาปัญหาและอุปสรรคกฎหมายในเครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏ ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่มุ่งศึกษาปัญหาและอุปสรรคกฎหมายการดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ และเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคกฎหมายในเครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏ ผลการศึกษาสรุปและอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายการดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ อธิการบดีเป็นตำแหน่งภายใต้หลักกฎหมาย และอยู่ภายใต้การกำกับของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ การสรรหาตำแหน่งอธิการบดีของมหาวิทยาลัยราชภัฏนั้น ยังเกิดความล่าช้าในหลายกรณี และมีความขัดแย้งกันในกรณีการตีความของศาลปกครองทำให้ไม่อาจแก้ไขปัญหาเรื่อง การได้มาซึ่งผู้บริหารในสถาบันอุดมศึกษาตามเจตนารมณ์ในการออกคำสั่งได้อย่างแท้จริง และการออกคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ โดยใช้อำนาจตามมาตรา 265 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ประกอบกับมาตรา 44 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557 เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ 37/2560 ลงวันที่ 8 สิงหาคม 2560 เพื่อกำหนดคุณสมบัติเรื่องอายุของผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีในมหาวิทยาลัยของรัฐที่เป็นส่วนราชการ ให้มีความชัดเจน โดยกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษามีอำนาจแต่งตั้งบุคคลใดที่มีได้เป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและอาจมีอายุเกิน 60 ปีบริบูรณ์มาดำรงตำแหน่งอธิการบดีได้ ส่วนคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามอื่นให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและกฎหมายจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ (สมคิด เลิศไพฑูรย์, 2563, น.14) การสรรหาตำแหน่งอธิการบดินั้น มหาวิทยาลัยราชภัฏทุกแห่งต้อง

คำนึงถึงคุณสมบัติผู้สมัครเป็นอธิการบดี ควรจะต้องมีอายุไม่เกิน 60 โดยการตีความของศาลปกครองอาจทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหการได้มาซึ่งอธิการบดีตามเจตนารมณ์ในการออกคำสั่งได้ ปัจจุบันมีการฟ้องร้องเป็นคดีต่อศาลปกครองเกี่ยวกับการสรรหาอธิการบดีที่มีอายุเกิน 60 ปี เนื่องจากพระราชบัญญัติจัดตั้งมหาวิทยาลัย รวมทั้งข้อบังคับของมหาวิทยาลัยในการสรรหาอธิการบดี อีกทั้งคำสั่งคณะกรรมการรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติที่ 37/2560 ลงวันที่ 8 สิงหาคม 2560 ประสงค์ให้มหาวิทยาลัยมีอิสระในการเลือกผู้บริหารที่มีอายุเกิน 60 ปี อย่างไรก็ตาม ควรมีการกำหนดในกฎหมายห้ามมิให้ผู้บริหารที่ดำรงตำแหน่งครบ 2 วาระแล้ว ดำรงตำแหน่งอธิการบดีอีก ซึ่ง สมคิด เลิศไพฑูรย์ (2563, น.14) ศึกษาตีปกครองว่าด้วยอายุของอธิการบดีในมหาวิทยาลัยของรัฐ พบว่า ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาในคดีที่อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏแห่งหนึ่งจะมีอายุเกิน 60 ปีไม่ได้ คำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดดังกล่าว ก่อให้เกิดการแสดงความคิดเห็นจากฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในระบบมหาวิทยาลัยไทย มีทั้งจากฝ่ายที่เห็นด้วยและฝ่ายไม่เห็นด้วย พระราชบัญญัติจัดตั้งมหาวิทยาลัยของรัฐแต่ละแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 คำสั่งหัวหน้า คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 37/2560 เรื่อง การแก้ปัญหการบริหารงานของสถาบันการศึกษา และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปสู่ข้อสรุปว่า อธิการบดีในมหาวิทยาลัยของรัฐจะมีอายุเกิน 60 ปี ได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

2. ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายการยกฐานะมหาวิทยาลัยราชภัฏให้เป็นนิติบุคคล การยกฐานะมหาวิทยาลัยราชภัฏมาเป็นนิติบุคคล มีอำนาจในการบริหารจัดการแบบเบ็ดเสร็จในตัวเองภายใต้การกำกับดูแลของสภามหาวิทยาลัย ซึ่งสภามหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ เช่น การออกกฎหมายเพื่อบังคับใช้ในการบริหารจัดการศึกษา ส่งผลให้พบปัญหาการเข้าสู่การเป็นนิติบุคคลใหม่ที่ขาดความรู้และความเชี่ยวชาญในการออกกฎหมาย จึงทำให้การดำเนินงานที่ยังขัดต่อพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 เช่น การกำหนดระยะเวลาในการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยดังคำวินิจฉัยคณะกรรมการกฤษฎีกา ปัญหาการตรากฎหมายมีช่องโหว่ทำให้บุคลากรบางท่านไม่สามารถใช้สิทธิในการเสนอชื่อบุคคลเพื่อดำรงตำแหน่งการปฏิบัติงานยังไม่เป็นไปตามกฎหมายที่กำหนด กฎหมายการปฏิบัติงานของบุคลากรยังไม่สอดคล้องกับบริบทของมหาวิทยาลัย ปัญหาระบบขั้นตอนการสรรหาบุคลากรยังขาดกระบวนการมีส่วนร่วมของบุคลากรในมหาวิทยาลัย (เจนพล ทองยืน, 2555, น.87) เมื่อสถานภาพของมหาวิทยาลัยเป็นส่วนราชการ เป็นหน่วยงานของรัฐ จึงไม่ต้องนำกฎหมาย

มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐมาใช้ในการบริหารงาน ทำให้ส่วนราชการที่เคยมีความสัมพันธ์ในการติดต่อประสานงานเรื่องต่าง ๆ อาจปฏิเสธความร่วมมือในการดำเนินการได้ ถึงแม้จะมีกฎหมายมาใช้ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัย แต่มหาวิทยาลัยยังเป็นหน่วยงานของรัฐอยู่ มติคณะรัฐมนตรีในบางเรื่องยังมีผลใช้บังคับทั้งส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ ถ้าหากสภามหาวิทยาลัยไม่ได้คำนึงถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับ อาจทำให้เกิดผลกระทบต่องบประมาณในการบริหารจัดการ ปัญหาและอุปสรรคของบุคลากรที่ยังไม่มีความเชื่อมั่นในระบบบริหารงานบุคคลในบางเรื่อง อาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในทางการบริหาร ปัญหาและอุปสรรคการขอรับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ตามกฎหมายที่ให้แก่หน่วยงานของรัฐจะต้องใช้เวลานานในการสร้างความเข้าใจหรือแก้กฎหมายต่าง ๆ ให้มีความเหมาะสม ซึ่งปัญหาสำคัญที่พบ คือ การปรับขึ้นเงินเดือนของข้าราชการแต่ละครั้งมีผลกระทบต่อมหาวิทยาลัย เนื่องจากคณะรัฐมนตรีไม่ได้มีมติที่ครอบคลุมถึงพนักงานมหาวิทยาลัยด้วย ส่งผลให้มหาวิทยาลัยไม่ได้รับจัดสรรงบประมาณสนับสนุนจนกว่าจะดำเนินการเสนอเรื่องมายังสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อรวบรวมข้อมูลนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขออนุมัติมหาวิทยาลัยจึงต้องใช้งบประมาณจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยจ่ายไปก่อน และในการจัดสรรงบประมาณเพื่อจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยจะได้รับงบประมาณคืนมาตามอัตราเงินเดือนแรกบรรจุในอัตรา 1.7 เท่าของข้าราชการสำหรับตำแหน่งอาจารย์ ทำให้ไม่สามารถจัดหาอาจารย์ที่มีคุณภาพเท่าเทียมอาจารย์เกษียณอายุราชการได้ หากให้เงินเดือนสูงกว่าที่ได้รับจัดสรรงบประมาณมา ก็ไม่สามารถจ้างอาจารย์ได้ตามจำนวนของข้าราชการที่เกษียณไปได้ และงบประมาณที่ได้รับจัดสรรนั้น มหาวิทยาลัยจะต้องสะสมไว้ใช้เพื่อเป็นสวัสดิการค่าตอบแทนตำแหน่งทางวิชาการ การปรับเงินเดือน และเงินชดเชยการออกจากงาน (มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, 2565, น.7)

3. ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายในการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ภายใต้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พุทธศักราช 2560 ปัญหาและอุปสรรค คือ การใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อการศึกษา สัญญาณอินเทอร์เน็ตในมหาวิทยาลัยราชภัฏมีช่องสัญญาณไม่เพียงพอในการเข้าใช้ของนักศึกษา บางจุดไม่มีสัญญาณสัญญาณต่ำในการสืบค้นข้อมูล และไม่มีความรู้เรื่องลิขสิทธิ์ของงานที่สืบค้น มีการดาวน์โหลดข้อมูลที่มีลิขสิทธิ์ผลงานการเขียนต่าง ๆ ทำให้มีปัญหาในการดาวน์โหลดข้อมูล ปัญหาและอุปสรรคในการใช้เครือข่ายเพื่อการติดต่อประสานงานและการสื่อสาร มีการกระจายสัญญาณ

ยังไม่ครอบคลุม ทำให้การติดต่อสื่อสารติดขัด เมื่ออาจารย์สั่งงานแล้วไม่เข้าใจคำสั่งทำให้การส่งงานล่าช้าในช่วงเวลาที่จำเป็นในการติดต่อสื่อสารกับเพื่อนในเครือข่ายสังคมออนไลน์ ซึ่งมีข้อมูลที่ไม่เป็นความจริง ทำให้เกิดความเข้าใจผิด ทำให้เกิดปัญหาด้านการติดต่อสื่อสารบ่อยมาก ปัญหาสัญญาณอินเทอร์เน็ตความเร็วไม่เพียงพอต่อการรับชม สัญญาณ WiFi วิดีโอและยูทูบ (YouTube) ไม่มีเสถียรภาพในการใช้งาน การแสดงความคิดเห็นด้วยถ้อยคำที่ไม่สุภาพจึงทำให้เกิดผลที่กระทบต่อจิตใจและพฤติกรรมผู้ใช้บริการ (อนุสรฯ คชนะ และคณะ, 2564, น.30) ปัญหาเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2560 ประกอบด้วย ได้แก่ 1) ปัญหาขอบเขตเกี่ยวกับการนำข้อมูลอันเป็นเท็จเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ บทบัญญัติของกฎหมายไม่ได้อธิบายและยกตัวอย่างลักษณะข้อมูลอันเป็นเท็จเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ไว้ ปัญหาการตีความเกี่ยวกับการนำข้อมูลอันเป็นเท็จเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ 2) ไม่มีบทบัญญัติการกระทำความผิดในเรื่องการคัดลอก หรือทำสำเนาข้อมูลคอมพิวเตอร์ และ 3) ไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายเกี่ยวกับการส่งข้อมูล หลอกลวง และลามกอนาจาร ทำให้มีปัญหาการตีความการกระทำความผิด (เกียรติเฉลิม รักษ์งาม, 2563, น.193) ซึ่ง Jun-up (2017) ศึกษาพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์และผลกระทบต่อผู้ใช้บริการ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ส่งผลต่อพฤติกรรมทางอารมณ์ การเรียน สังคม และสุขภาพ นอกจากนี้ พิรงรอง รามสูต วัฒนันท์ (2556) กล่าวว่า ปัญหาและอุปสรรคในการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์มีการควบคุมการทำงานได้น้อย ขาดความยืดหยุ่น ขาดการเคารพกฎเกณฑ์ของสังคม การละเมิดลิขสิทธิ์และสิทธิส่วนบุคคล เกิดอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ตลอดจนอาจเป็นภัยคุกคามทางความมั่นคง

4. ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายการจัดกิจกรรมนักศึกษา มีปัญหาและอุปสรรคในข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา ยังไม่สามารถแบ่งบอกรายละเอียดขั้นตอนที่ชัดเจนในกระบวนการในการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา และแบ่งบอกหน้าที่ของอาจารย์ที่ควบคุมกิจกรรมอย่างชัดเจน ยังขาดอาจารย์ที่มีความรู้ความเข้าใจและเสียสละเวลาเพื่องานกิจกรรมนักศึกษา รวมถึงการจัดทำโครงการเพื่อขอรับจัดสรรงบประมาณ การจัดกิจกรรมยังไม่มีที่เหมาะสมเนื่องจากได้รับงบประมาณสนับสนุนน้อยก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาที่ไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ (กิตติภพ รักษาราษฎร์, 2561, น.157) และประสบปัญหาจากการดำเนินการรับนโยบาย

จากส่วนกลางในการขับเคลื่อนงานต่าง ๆ การกำหนดคุณลักษณะบัณฑิตให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา ดำเนินการตามรูปแบบส่วนกลางกำหนด โดยไม่ได้คำนึงถึงข้อจำกัดด้านความหลากหลายของประชากรในพื้นที่ ส่งผลให้กิจกรรมนักศึกษาไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ด้านการพัฒนากิจกรรมนักศึกษา มีปัญหาจากการเปลี่ยนแปลงการเมืองที่ส่งผลต่อการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนที่ไม่มีความโดดเด่น และขาดความร่วมมือและการสร้างเครือข่ายของสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ในการพัฒนากิจกรรมนักศึกษา (ยุทธนา กาเต็ม, 2561, น.141)

5. ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายในการให้ความคุ้มครอง ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 14 บัญญัติไว้ว่า งานที่สร้างสรรค์ขึ้นดังกล่าวตกเป็นของมหาวิทยาลัย ทำให้มหาวิทยาลัยได้มาซึ่งความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานวิจัย ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ในมาตรา 14 มหาวิทยาลัยเป็นหน่วยงานของรัฐที่อยู่ในความควบคุมดูแลของทบวงมหาวิทยาลัย และมีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย อาจได้มาซึ่งความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานสร้างสรรค์ที่บุคลากรได้สร้างสรรค์ขึ้นมา สำหรับกรณีของการจ้างแรงงาน การทำงานตามคำสั่งหรือในการควบคุมของมหาวิทยาลัย อันอาจทำให้มหาวิทยาลัยได้มาซึ่งความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ ส่วนงานวิจัยเป็นการเรียบเรียงงานของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยนั้น หากใช้การจ้างแรงงานจะต้องทำตามแบบแผนตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ย่อมมีปัญหาที่ไม่เหมาะสม เพราะการทำงานวิจัยต้องมีแนวคิดที่มีความอิสระเพื่อเสนองานวิจัยอย่างมีคุณภาพปราศจากการอยู่ภายใต้การควบคุมหรือบังคับบัญชา ด้วยเหตุนี้ควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 14 โดยกำหนดให้งานวิจัยของอาจารย์เป็นลิขสิทธิ์ของอาจารย์แต่เพียงผู้เดียว เว้นแต่จะได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับ เสสินา นิมสุวรรณ (2558) ที่กล่าวว่าในปัจจุบันเทคโนโลยีพัฒนาอย่างรวดเร็ว มีการรับส่งข้อมูลรูปแบบใหม่เกิดขึ้น ก่อให้เกิดการละเมิดลิขสิทธิ์ในรูปแบบที่ซับซ้อนยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการละเมิดลิขสิทธิ์ผ่านการใช้ BitTorrent Protocol และเมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 พบว่ายังไม่ครอบคลุม และยังไม่อาจกำหนดความรับผิดของบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการละเมิดลิขสิทธิ์ผ่านการใช้ BitTorrent ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกระทำของผู้ให้บริการ BitTorrent ซึ่งมีส่วนอย่างมากที่ทำให้เกิดการละเมิดลิขสิทธิ์ขึ้น และในส่วนของพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2558 แม้จะมีการกล่าวถึงข้อจำกัดความรับผิดของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตเอาไว้ก็ตาม แต่ก็ไม่ได้มีการแบ่งแยกประเภทของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตเอาไว้

อย่างชัดเจน อีกทั้งมาตรา 32/3 ยังไม่เป็นไปตามหลักอ่าวที่ปลอดภัย (Safe Harbor) ส่งผลให้อาจเกิดปัญหาในการตีความและบังคับใช้กฎหมาย จึงสมควรให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สามารถคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์จากการกระทำผ่านเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป ซึ่งปัจจุบันงานวิจัยของบุคลากรทั้งสายอาจารย์ สายสนับสนุนและนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยเป็นงานที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายลิขสิทธิ์ เพราะเป็นงานสร้างสรรค์ที่เกิดจากการทำวิจัยด้วยตนเองต้องทุ่มเทความรู้ความสามารถ ใช้สติปัญญา ความอุตสาหะในการทำงานวิจัยนั้น ๆ ซึ่งลิขสิทธิ์ในงานวิจัยที่สร้างสรรค์ขึ้นภายใต้การจ้างผู้ช่วย สัญญาการจ้างทำ ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 14 พบว่า งานวิจัยที่สร้างสรรค์ขึ้นดังกล่าวตกเป็นของมหาวิทยาลัย ทำให้มหาวิทยาลัยเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานวิจัย งานวิจัยสร้างสรรค์ลูกจ้างจะต้องทำตามคำสั่งหรือแบบแผนตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ส่วนงานวิจัยเป็นการเรียบเรียงผลงานของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยนั้น หากใช้วิธีการที่กำหนดให้ลูกจ้างต้องทำตามแบบแผนตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดจะมีปัญหาไม่เหมาะสม เพราะการทำงานวิจัยต้องมีแนวคิดที่อิสระเพื่อเสนองานวิจัยที่มีคุณภาพไม่อยู่ภายใต้การควบคุมหรือบังคับบัญชา (เยาวเรศ นกศิริ, 2557, น.56)

6. ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายเกี่ยวกับความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนิพนธ์ที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา กฎระเบียบข้อบังคับของสถาบันการอุดมศึกษาล้วนแต่ตราขึ้นโดยฝ่ายบริหารและอาศัยอำนาจตามกฎหมายระดับพระราชบัญญัติ กฎระเบียบข้อบังคับเหล่านี้มีฐานะเป็นเพียงกฎหมายระดับรองตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 หากกฎระเบียบข้อบังคับในข้อใด ๆ ได้แย้งกับกฎหมายจะไม่สามารถนำมาใช้บังคับได้ ข้อบังคับดังกล่าวเป็นการตราขึ้นเพื่อประโยชน์ของผู้ออกข้อบังคับแต่ฝ่ายเดียว ข้อบังคับดังกล่าวจึงเป็นข้อบังคับที่ไม่เป็นธรรมในงานวิจัย นิพนธ์ วิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ ตามกฎระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ล้วนแต่มีลักษณะขัดหรือแย้งกับการได้มาซึ่งลิขสิทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ ซึ่งบางมหาวิทยาลัยแก้ปัญหาโดยการโอนลิขสิทธิ์โดยตรงให้แก่สถาบันตามความในมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 โดยให้นักศึกษาลงนามมอบลิขสิทธิ์แก่มหาวิทยาลัยตามแบบฟอร์มยินยอมการเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานวิจัย นิพนธ์ วิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ เนื่องจากกฎระเบียบข้อบังคับของสถาบันการอุดมศึกษาต่าง ๆ ล้วนแต่กำหนดให้ลิขสิทธิ์ในงานวิจัย นิพนธ์ วิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ ที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้น โดยนักศึกษาตกเป็นลิขสิทธิ์ของ

สถาบันนั้น ๆ ซึ่งกฎระเบียบข้อบังคับดังกล่าวขัดกับหลักการได้มาซึ่งความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในฐานะผู้สร้างสรรค์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 และนำไปสู่ความไม่เป็นธรรมต่อบุคลากรทั้งสายอาจารย์ สายสนับสนุน และนักศึกษาในฐานะผู้สร้างสร้งงานอันมีลิขสิทธิ์ และกฎระเบียบข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับลิขสิทธิ์ในงานนิพนธ์ ควรเพิ่มเติมบทบัญญัติในลักษณะขั้นตอนและวิธีการอย่างชัดเจนในการโอนลิขสิทธิ์หรือการอนุญาตให้ใช้สิทธิต่าง ๆ ทั้งนี้ด้วยความสมัครใจของบุคลากรทั้งสายอาจารย์ สายสนับสนุนและนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย เพื่อมิให้เกิดข้อพิพาทหรือความสับสนในความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในการทำวิจัย นิพนธ์ วิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ (นริศพร คำเจริญ, 2560, น.1214) ซึ่งปัญหาความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในวิทยานิพนธ์ระหว่างนักศึกษากับมหาวิทยาลัยมีปัญหาทางกฎหมายที่ยังไม่มีคำตอบที่ชัดเจน และยังคงมีการถกเถียงกันของนักกฎหมายหลายท่าน บางท่านเห็นว่าควรเป็นของมหาวิทยาลัย บางท่านเห็นว่าเป็นของนักศึกษา แต่ยังไม่เป็นที่ยุติว่าใครเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ เนื่องจากยังไม่มีแนวคำพิพากษาศาลฎีกาออกมาว่าลิขสิทธิ์ในวิทยานิพนธ์นั้นควรจะตกเป็นของใคร จนนำไปสู่ปัญหาในเรื่องของปริมาณและสัดส่วนในการทำซ้ำของบรรณารักษ์ ถ้าบรรณารักษ์ทำซ้ำในปริมาณและสัดส่วนเกินสมควร ก็จะมีคามผิดฐานละเมิดลิขสิทธิ์ แต่ถ้าลิขสิทธิ์ในวิทยานิพนธ์เป็นของมหาวิทยาลัย บรรณารักษ์ก็สามารถทำซ้ำในปริมาณและสัดส่วนที่เกินสมควรได้โดยไม่มีความผิดฐานละเมิดลิขสิทธิ์ เพราะบรรณารักษ์ทำซ้ำในฐานะตัวแทนซึ่งกระทำการแทนมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์

7. ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายการบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาล ปัญหาการบริหารงานบุคคลในมหาวิทยาลัยราชภัฏส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากการไม่ปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา โดยการให้อำนาจผู้บริหารมีดุลยพินิจอิสระในการบริหาร และกฎหมายที่ใช้ในการบริหารงานบุคคลไม่สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน ก่อให้เกิดการใช้อำนาจ และอาศัยช่องว่างกฎหมายเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ สร้างความขัดแย้ง กลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้าม นอกจากนี้ยังขาดการทำงานตามธรรมาภิบาลที่เป็นบทบัญญัติกฎหมาย ควรแก้ไขปัญหาการปฏิบัติตามกฎหมายการบริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล ควรขจัดความขัดแย้งในหน้าที่และประโยชน์ทับซ้อน ให้ความสำคัญกับที่มาและสัดส่วนของกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษา ควรแก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 ให้ครอบคลุมการบริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษาทุกประเภท และควรส่งเสริมให้มีการศึกษาปัญหาข้อขัดแย้งอันเกิดจากการ

บริหารงานบุคคลภายใน เพื่อนำไปสู่การสร้างเกณฑ์มาตรฐานธรรมาภิบาลให้เป็นกลไกในการควบคุมการบริหารงานให้อยู่ในหลักนิติธรรมและหลักธรรมาภิบาลอย่างเป็นรูปธรรม (วรรณจุ้ย ยันทะแย้ม, 2564, น.197) นอกจากนี้ยังมีปัญหาการร้องเรียนเกี่ยวกับความไม่โปร่งใสในการบริหารจัดการ ปัญหาที่การได้มาซึ่งผู้บริหารระดับสูง เช่น การสรรหาอธิการบดี การได้มาของสภามหาวิทยาลัย ปัญหาโครงสร้างของฝ่ายบริหารและสภามหาวิทยาลัย ซึ่งตามกฎหมายกำหนดบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยไว้ รวมถึงกำหนดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติในการคัดเลือกผู้เหมาะสมมาดำรงตำแหน่งอธิการบดีด้วย และขาดผู้รับผิดชอบหลักในการกำกับธรรมาภิบาลของสถาบันอุดมศึกษา (ณดา จันทรสม, 2565, น.2) ซึ่งปัญหาและอุปสรรคการบริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากการไม่ปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาล และกฎหมายที่ใช้ในการบริหารงานบุคคลไม่สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน ก่อให้เกิดการใช้อำนาจและอาศัยช่องว่างกฎหมายเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ สร้างความขัดแย้ง กลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้าม นอกจากนี้ยังขาดมาตรฐานธรรมาภิบาลที่เป็นบทบัญญัติกฎหมาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เทวฤทธิ์ วิญญา (2565, น.272) ที่ศึกษาปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาลและปัจจัยการบริหารงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า การบริหารของสภาคณาจารย์และข้าราชการขาดการสนับสนุนงบประมาณจากมหาวิทยาลัย สภาคณาจารย์และข้าราชการไม่ได้แสดงบทบาทต่อมหาวิทยาลัยอย่างเต็มความสามารถ บุคลากรในสภาคณาจารย์และข้าราชการมีภาระงานสอนและการบริหารสภาทำให้ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทางการบริหาร

1.1 ผู้บริหารที่ดำรงตำแหน่งอธิการบดีได้นั้น พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 ไม่ได้มีบทบัญญัติเฉพาะผู้ที่มีสถานะเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และบทบัญญัติตามมาตรา 27 วรรคหนึ่ง และมาตรา 65/2 วรรคหนึ่งที่ระบุการแต่งตั้งบุคคลที่ไม่ได้มีสถานะเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาให้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีไว้ ดังนั้น ผู้ที่สมัครการสรรหาเป็นอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏจึงไม่จำเป็นต้องเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบัน อุดมศึกษาอยู่ในขณะสมัคร ส่วนผู้ที่ดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนั้นจะต้องมีอายุไม่เกิน 60 ปี หรือไม่นั้น ศาลพิจารณา

มาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 ซึ่งมีบทบัญญัติกำหนดคุณสมบัติของอธิการบดีไว้ ประกอบกับข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏว่าด้วย คุณสมบัติหลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหาอธิการบดี พ.ศ.2550 สรุปผลการสังเคราะห์เอกสารไม่มีการบัญญัติผู้ที่สมัครเข้ารับการสรรหาเป็นอธิการบดีจะต้องมีอายุไม่เกิน 60 ปีบริบูรณ์แต่อย่างใด แต่ผู้เขียนมีความเห็นต่างว่าศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาที่ข้อบด้วยกฎหมาย คือ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา 2547 ได้กำหนดไว้กำหนดไม่ให้บุคคลที่มีอายุเกิน 60 ปี ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร โดยเฉพาะอธิการบดีที่ศาลปกครองสูงสุดได้พิพากษาตามศาลปกครองสูงสุดที่ ธ 1221/2559 ผู้ที่เกษียณอายุราชการแล้วไม่สามารถดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏขมกลีสนได้ หรือรักษาราชการแทนอธิการบดีไม่ได้ และคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด หมายเลขที่ อ.651/2561 ให้เพิกถอนมติของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีที่แต่งตั้งบุคคลท่านหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีเนื่องจากมติไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น ตำแหน่งอธิการบดีจึงไม่ควรจะมีอายุเกิน 60 ปี

1.2 ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายการยกฐานะมหาวิทยาลัยราชภัฏให้เป็นนิติบุคคล ควรศึกษากฎหมาย พระราชบัญญัติ ประกาศ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การบริหารจัดการมหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ควรจัดฝึกอบรมให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์อย่างต่อเนื่อง และจัดทำคู่มือการใช้อย่างเป็นระบบ

1.4 ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายการจัดกิจกรรมนักศึกษา ควรสนับสนุนงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสม และให้ความรู้แก่นักศึกษาในการจัดกิจกรรมที่ขัดต่อข้อบังคับว่าด้วยการจัดกิจกรรมนักศึกษา

1.5 ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายในการให้ความคุ้มครองงานวิจัย ควรมีข้อกำหนดกฎหมายอย่างเคร่งครัด และควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองผลงานวิจัยทางวิชาการของบุคลากรและนำเข้าโปรแกรมตรวจสอบก่อนการเผยแพร่

1.6 ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายเกี่ยวกับความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนิพนธ์ที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาและนำเข้าโปรแกรมตรวจสอบก่อนการเผยแพร่

1.7 ปัญหาและอุปสรรคกฎหมายการบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาล ควร มีการวางแผนการบริหารความเสี่ยง มีการบริหารงานและการปฏิบัติงานที่เป็นไปตามข้อ กฎหมายที่กำหนด

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคกฎหมายในเครือข่ายมหาวิทยาลัย ราชภัฏ

2.2 ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับการให้ความคุ้มครอง งานวิจัยแก่บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏ

2.3 ศึกษานโยบายการวางแผนการบริหารความเสี่ยงจากการไม่ปฏิบัติตามข้อ กฎหมายในเครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏ

2.4 ศึกษาข้อเสนอเชิงนโยบายการบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาลและ กฎหมายที่เกี่ยวข้องในเครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏ

2.5 ศึกษาข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการบริหารความเสี่ยงเพื่อให้การ ปฏิบัติงานเป็นไปตามข้อกฎหมายที่กำหนดในเครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏ

เอกสารอ้างอิง

กิตติภพ รักษาราชูญ์. (2561). การศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคการจัดกิจกรรมนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี. วารสารศาสตร์การศึกษาและการพัฒนามนุษย์, 2(1), 152-161.

เกียรติเฉลิม รักขาม. (2563). ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการกำหนดความผิดเกี่ยวกับการ เข้าถึงคอมพิวเตอร์ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2560. วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์, 7(9), 193-204.

เจนพล ทองยี่น. (2555). การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม. วารสารจันทร เกษมสาร, 18(34), 87-96.

เฉลิมพล พลมุข. (2562). อนาคต ม.ราชภัฏ. มติชนออนไลน์. <https://www.matichon.co.th/>

ณดา จันทรสม. (2565). ธรรมาภิบาลกับการบริหารสถาบันอุดมศึกษาไทย. สถาบันบัณฑิต พัฒนบริหารศาสตร์.

- เทวฤทธิ์ วิญญา. (2565). หลักธรรมาภิบาลและปัจจัยการบริหารงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของสภาคณาจารย์และข้าราชการมหาวิทยาลัยราชภัฏ. **วารสารสิทธิมนุษยศาสตร์, 23(1)**, 271-280.
- ธนธร ทาคำฟู. (2562). บทวิเคราะห์จากคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดกรณีอายุของอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ. **วารสารนิติ รัฐกิจ และสังคมศาสตร์, 3(1)**, 35-51.
- ชัยวัฒน์ ทรัพย์เจริญ. (2562). ทศนะต่อประเด็น “มหาวิทยาลัยราชภัฏใกล้เจ๊ง?” จะหลงทางหรือปรับตัว. ประชาไท. <https://prachatai.com>
- นิรุตต คำเจริญ. (2560). ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานนิพนธ์ที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา. **วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต, 12**, 1214-1222.
- พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547. (2547). สำนักนายกรัฐมนตรี.
- พิรธอง รามสูต วัฒนันท์. (2556). การกำกับดูแลเนื้อหาอินเทอร์เน็ต. <https://thainetizen.org/>
- มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. (2565). การศึกษาข้อมูลข้อดีข้อเสียของการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ.
- ยุทธนา กาเต็ม. (2561). การศึกษาเชิงประจักษ์ของอุปสรรค (Threats) ในการดำเนินงานด้านการพัฒนากิจการนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้. **วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, 13(1)**, 141-150.
- เยาวเรศ นกศิริ. (2557). ปัญหากฎหมายในการให้ความคุ้มครองงานวิจัยของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย. **วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 2(2)**, 51-60.
- วรรณรุจิ ยันทะแย้ม. (2564). ปัญหาการปฏิบัติตามกฎหมายการบริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล. **วารสารปัญญาปณิธาน, 6(2)**, 197-210.
- สมคิด เลิศไพฑูรย์. (2563). คดีปกครองว่าด้วยอายุของอธิการบดีในมหาวิทยาลัยของรัฐ. **วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 49(1)**, 13-60.
- สัมพันธ์ ฤทธิเดช. (2565). การขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยราชภัฏตามแนวกระทรวงใหม่. กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม.
- สำนักส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะบุคลากร. (2556). ร่างพระราชบัญญัติระเบียบการบริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษา.

- เสลินา นิมสุวรรณ. (2558). ความรับผิดชอบของบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการละเมิดลิขสิทธิ์
ผ่านการใช้ BitTorrent Protocol [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ]. สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์.
- อนุศักดิ์ ตั้งปณิธานวัฒน์ และคณะ. (2550). การพัฒนาและความพึงพอใจต่อเว็บไซต์
โครงการจัดตั้งกองกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
กองยุทธศาสตร์และพัฒนายุทธศาสตร์วิทยาเขตปัตตานี. <http://planning.pn.psu.ac.th/>
- อนุสรณ์ คชนะ, สภาวดี พรายอำไพ, ธาณีย์ จริยาปยุตต์เลิศ, และอุมาพร กาญจนคลอด.
(2564). พฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ภายใต้พระราชบัญญัติว่าด้วย
การกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พุทธศักราช 2560 ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช. วารสารนาถบุตร
ปริทรรศน์, 13(3), 22-32.
- เอกฉัตร วิทยอภิบาลกุล. (2561). การศึกษาวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของ
นักศึกษาปีที่ 1 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ]. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- Jun-up, P. (2017). Behavior and aftermath of social media usage of senior
high school students in Phitsanulok [Master's thesis]. Naresuan University.
- Scott, J. (1990). A matter of record, documentary sources in social research.
Policy Press.